

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 9 (805) | Субота, 26 лютого 1983 року | Ціна 2 коп.

ХВИЛИНА годину береже

На початку третього року одинадцятої п'ятирічки трудівники Запорізького учбово-виробничого підприємства, за прикладом передових колективів столиці нашої Батьківщини Москви, взяли зобов'язання, спрямоване на поліпшення організації праці, посилення боротьби з безгосподарством, порушенням трудової дисципліни і закликали працювати під девізом: «Честь і слава — по праці!». Це стало конкретною діловою відповіддю на рішення листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС.

Значення цієї ініціативи, спрямованої на більш повне використання внутрішніх можливостей підприємств, досягнення високих кінечних результатів виробництва, важко переоцінити. Адже у багатьох трудових колективах, що працюють стабільно, інколи за середні благополуччими показниками криється ще чимало втрат, а за спиною передовиків подекуди намагаються сковати прогульники, бракороби, любителі заглянути в чарку. Ось чому так важливо створити зразковий порядок на виробництві, підвищувати взаємну вимогливість, нетерпимість до порушення трудової і виробничої дисципліни.

На підприємствах і в об'єднаннях нашого Товариства, незважаючи на деяке зниження, непродуктивні втрати робочого часу все ще залишаються великими. Так, в 1982 році внаслідок прогулів, відпусток з дозволу адміністрації Товариство недодало державі продукції більш, ніж на 350 тисяч карбованців. Особливо великі втрати робочого часу внаслідок прогулів на Кіровоградському УВП — 233 людино-дні, що становить 40 процентів від загальних втрат в цілому по Товариству. Подібні факти мають місце в Одеському виробничому об'єднанні «Електрик», Ровенському, Харківському УВП-І та інших.

Зразковий порядок на виробництві, на кожному робочому місці має стати нормою кожного дня. Щоб привернути увагу громадськості підприємств та об'єднань Товариства до порушення трудової дисципліни, рішуче повести боротьбу за раціональне використання кожної робочої хвилини, редакція газети «Наше життя» спільно зі своїми робітничими кореспондентами розпочинає масовий рейд. В ході його проведення активістами газети спільно з представниками партійних, профспілкових і первинних організацій УТОГ, з народними контролерами необхідно глибоко проаналізувати причини втрат робочого часу, назвати імена порушників трудової дисципліни. До складу рейдових бригад слід залистати також передовиків виробництва, спеціалістів певноїгалузі.

Під час рейду необхідно вивчити і узагальнити кращу постановку виховної роботи по дотриманню трудової дисципліни. Матеріали рейдів-перевірок друкуватимуться на сторінках «Нашого життя». За їх критичними адресами вживатимуться заходи. Немає сумніву в тому, що якісне проведення рейдів на всіх підприємствах та в об'єднаннях допоможе успішному виконанню виробничих завдань і соціалістичних зобов'язань, взятих трудовими колективами Товариства на 1983 рік.

У зміненні трудової дисципліни, організованості і порядку на кожному робочому місці важливу роль покликані відігравати профспілкові і первинні організації Товариства. Необхідно підвищувати активність товариських судів, груп і постів народного контролю, частіше проводити масові рейди-перевірки і огляди використання робочого часу, підвищувати дієвість стінної преси. У боротьбі за змінення трудової дисципліни потрібна чітка організаційна робота, спрямована на використання всіх внутрішніх резервів виробництва.

Річниця славної перемоги

22 лютого відбулися уро-
чисті збори представників
трудящих Москви, присвяче-
ні 35-річниці лютневої
 перемоги трудящих Чехосло-
ваччини над реакцією.

У президії — член Політ-
бюро ЦК КПРС, перший за-
ступник Голови Ради Мініст-
рів СРСР Г. А. Алієв, керів-
ники ряду міністерств і ві-
домств, представники партійних, радянських і громад-
ських організацій.

(ТАРС).

На зборах відзначалося,
що перемога чехословацьких
трудящих у лютому 1948 ро-
ку мала історичне значення
в долі країни, стала однією
з найважливіших подій піс-
лявоної історії.

Посол ЧССР в СРСР Ч. Ловетінський, говорячи
про успіхи, досягнуті його
батьківщиною, підкреслив,
що вони невіддільні від все-
бічного співробітництва з
Радянським Союзом.

Працівники заводів, фаб-
рик, об'єднань, будов, транс-
порту докладуть всіх зу-
сил для дальнішого піднесен-
ня економіки. Одним з вагомих резервів, який викорис-
товують москвичі, стала ро-
бота, спрямована на підви-
щення трудової, виконавської дисципліни, інтенсифіка-
цію виробництва.

На мітингах, що відбулися на передових московських підприємствах, представники колективів говорили про
прагнення ознаменувати вах-

у президії ЦП УТОГ

і Республіканському комітеті профспілки

ГОСПОДАРЮВАТИ ОЩАДЛИВО

У результаті систематичної роботи з метою поліпшення використання матеріальних і енергетичних ресурсів на підприємствах та в об'єднаннях Товариства в 1982 році впроваджено 728 пропозицій з загальним економічним ефектом 698 тисяч карбованців, що дозволило заощадити 160 тонн прокату чорних металів, 698 кубічних метрів лісоматеріалів, 66,1 тисячі метрів тканин, 25,5 тисяч катушок ниток, 1 мільйон 887 тисяч кіловат-годин електроенергії та інших матеріалів і енергоресурсів. За рахунок цього випущено продукції на 692 тисячі карбованців, в тому числі на 509 тисяч — товарів народного споживання.

Кращих результатів домоглися колективи Ровенського і Ужгородського УВП-2. На цих підприємствах проводилася велика роз'яснювальна робота про мету і завдання огляду, шляхи пошуку додаткових резервів виробництва. Результати огляду розглядались на спільних засіданнях комітетів профспілки та відкритих партійних зборах.

Разом з тим, як показав аналіз підсумків громадського огляду в 1982 році, на деяких підприємствах Товариства ще недостатньо використовується можливості для дальнішого посилення режиму економії і бережливості. Незадовільно організовано огляд на Ворошиловградському, Комунарському УВП, Одеському й Донецькому виробничих об'єднаннях.

За досягнення високих показників у республіканському громадському огляду в 1982 році, на підприємствах Товариства ще недостатньо використовується можливості для дальшого посилення режиму економії і бережливості. Незадовільно організовано огляд на Ворошиловградському, Комунарському УВП, Одеському й Донецькому виробничих об'єднаннях.

За досягнення високих показників у республіканському громадському огляду в 1982 році, на підприємствах Товариства ще недостатньо використовується можливості для дальшого посилення режиму економії і бережливості. Незадовільно організовано огляд на Ворошиловградському, Комунарському УВП, Одеському й Донецькому виробничих об'єднаннях.

За досягнення високих показників у республіканському громадському огляду в 1982 році, на підприємствах Товариства ще недостатньо використовується можливості для дальшого посилення режиму економії і бережливості. Незадовільно організовано огляд на Ворошиловградському, Комунарському УВП, Одеському й Донецькому виробничих об'єднаннях.

За досягнення високих показників у республіканському громадському огляду в 1982 році, на підприємствах Товариства ще недостатньо використовується можливості для дальшого посилення режиму економії і бережливості. Незадовільно організовано огляд на Ворошиловградському, Комунарському УВП, Одеському й Донецькому виробничих об'єднаннях.

За досягнення високих показників у республіканському громадському огляду в 1982 році, на підприємствах Товариства ще недостатньо використовується можливості для дальшого посилення режиму економії і бережливості. Незадовільно організовано огляд на Ворошиловградському, Комунарському УВП, Одеському й Донецькому виробничих об'єднаннях.

За досягнення високих показників у республіканському громадському огляду в 1982 році, на підприємствах Товариства ще недостатньо використовується можливості для дальшого посилення режиму економії і бережливості. Незадовільно організовано огляд на Ворошиловградському, Комунарському УВП, Одеському й Донецькому виробничих об'єднаннях.

За досягнення високих показників у республіканському громадському огляду в 1982 році, на підприємствах Товариства ще недостатньо використовується можливості для дальшого посилення режиму економії і бережливості. Незадовільно організовано огляд на Ворошиловградському, Комунарському УВП, Одеському й Донецькому виробничих об'єднаннях.

За досягнення високих показників у республіканському громадському огляду в 1982 році, на підприємствах Товариства ще недостатньо використовується можливості для дальшого посилення режиму економії і бережливості. Незадовільно організовано огляд на Ворошиловградському, Комунарському УВП, Одеському й Донецькому виробничих об'єднаннях.

За досягнення високих показників у республіканському громадському огляду в 1982 році, на підприємствах Товариства ще недостатньо використовується можливості для дальшого посилення режиму економії і бережливості. Незадовільно організовано огляд на Ворошиловградському, Комунарському УВП, Одеському й Донецькому виробничих об'єднаннях.

За досягнення високих показників у республіканському громадському огляду в 1982 році, на підприємствах Товариства ще недостатньо використовується можливості для дальшого посилення режиму економії і бережливості. Незадовільно організовано огляд на Ворошиловградському, Комунарському УВП, Одеському й Донецькому виробничих об'єднаннях.

За досягнення високих показників у республіканському громадському огляду в 1982 році, на підприємствах Товариства ще недостатньо використовується можливості для дальшого посилення режиму економії і бережливості. Незадовільно організовано огляд на Ворошиловградському, Комунарському УВП, Одеському й Донецькому виробничих об'єднаннях.

За досягнення високих показників у республіканському громадському огляду в 1982 році, на підприємствах Товариства ще недостатньо використовується можливості для дальшого посилення режиму економії і бережливості. Незадовільно організовано огляд на Ворошиловградському, Комунарському УВП, Одеському й Донецькому виробничих об'єднаннях.

За досягнення високих показників у республіканському громадському огляду в 1982 році, на підприємствах Товариства ще недостатньо використовується можливості для дальшого посилення режиму економії і бережливості. Незадовільно організовано огляд на Ворошиловградському, Комунарському УВП, Одеському й Донецькому виробничих об'єднаннях.

За досягнення високих показників у республіканському громадському огляду в 1982 році, на підприємствах Товариства ще недостатньо використовується можливості для дальшого посилення режиму економії і бережливості. Незадовільно організовано огляд на Ворошиловградському, Комунарському УВП, Одеському й Донецькому виробничих об'єднаннях.

За досягнення високих показників у республіканському громадському огляду в 1982 році, на підприємствах Товариства ще недостатньо використовується можливості для дальшого посилення режиму економії і бережливості. Незадовільно організовано огляд на Ворошиловградському, Комунарському УВП, Одеському й Донецькому виробничих об'єднаннях.

За досягнення високих показників у республіканському громадському огляду в 1982 році, на підприємствах Товариства ще недостатньо використовується можливості для дальшого посилення режиму економії і бережливості. Незадовільно організовано огляд на Ворошиловградському, Комунарському УВП, Одеському й Донецькому виробничих об'єднаннях.

За досягнення високих показників у республіканському громадському огляду в 1982 році, на підприємствах Товариства ще недостатньо використовується можливості для дальшого посилення режиму економії і бережливості. Незадовільно організовано огляд на Ворошиловградському, Комунарському УВП, Одеському й Донецькому виробничих об'єднаннях.

За досягнення високих показників у республіканському громадському огляду в 1982 році, на підприємствах Товариства ще недостатньо використовується можливості для дальшого посилення режиму економії і бережливості. Незадовільно організовано огляд на Ворошиловградському, Комунарському УВП, Одеському й Донецькому виробничих об'єднаннях.

За досягнення високих показників у республіканському громадському огляду в 1982 році, на підприємствах Товариства ще недостатньо використовується можливості для дальшого посилення режиму економії і бережливості. Незадовільно організовано огляд на Ворошиловградському, Комунарському УВП, Одеському й Донецькому виробничих об'єднаннях.

За досягнення високих показників у республіканському громадському огляду в 1982 році, на підприємствах Товариства ще недостатньо використовується можливості для дальшого поси

РЕЗЕРВИ РОБОЧОГО ЧАСУ

Значні позитивні зміни відбулися у нас за останній час. Так, застарілі машини майже повністю замінені новими, більш досконалішими і високопродуктивнішими. Впроваджена нова технологія виготовлення спецодягу, що набагато спростила ряд операцій.

З введенням в експлуатацію адміністративно-побутового корпусу значно кращими стали санітарно-побутові умови працюючих. Крім зручних роздягалень, душових, куточків відпочинку, відкрито їdalno, де одночасно можуть пообідати 60 осіб.

Розширено медичний пункт. Тепер робітникам не треба йти в поліклініку. У визначені дні лікарі самі приходять до них. Є тут необхідна апаратура для фізіотерапевтичного лікування. У порівнянні з 1981 роком на 15,5 процента зменшилась кількість захворювань.

Однак, наші досягнення були б значно кращими, якби не поодинокі випадки порушення трудової дисципліни, що трапляються на нашому підприємстві. Питання міцної трудової та виробничої дисципліни набуло сьогодні надзвичайної актуальності. Вони обговорюються на сторінках преси, в радіо і телепередачах, на зборах колективів підприємств і організацій. Відбулися такі збори і на

нашому УВП. До них ми готувалися особливо ретельно. Створили декілька комісій, які провели рейди-перевірки. Розмова вийшла діловим, з великою користю для всіх членів нашого колективу. Було виявлено ряд недоліків, які необхідно усунути в найкоротший строк. Зокрема, наголошувалося на тому, що слід постійно підвищувати кваліфікацію, дотримуватись техніки безпеки. На жаль, деякі робітники нехтували дотриманням техніки безпеки, виявляють елементарну необережність, безпечність під час роботи з машинами і механізмами. І розплачуються за це травми.

Наприклад, настильниця О. А. Даюба через свою необачність порізала руку і не працювала дев'ять днів, а електрик А. М. Харін мало не поплатився життям.

На підприємстві створено хороши побутові умови для працюючих, а ось виробничі — потребують поліпшення. Особливо незадовільна вентиляція приміщень. Це веде до того, що робітниці змушені відчиняти вікна й двері, створювати в приміщеннях протяги. Реконструкція ж вентиляційної системи ведеться повільно.

Потребують покращення умов праці на кожному робочому місці, особливо це

стосується швейних дільниць. Тут дуже тісно і це створює незручності під час виконання операцій. В цьому напрямі слід попрацювати і раціоналізаторам, і творчим бригадам. Так зване вузьке виробниче місце повинно бути усунуто в найкоротший строк.

У деяких колективах мала місце низька виконавська дисципліна. Зокрема, це трапляється в бригаді, яку очолювала В. І. Бібко. В результаті колектив протягом кількох місяців не виконував своїх виробничих завдань. Довелося замінити керівника і тепер справи змінилися на краще. Не зжитий у нас такий пережиток, як пияцтво. Окрім робітники розкрайно дільниці, вантажники, чистильники спецодягу з'являються на роботу в нетверезому стані.

— Не можна допускати, щоб такі порушення дисципліни, як І. Т. Івлев, А. Ф. Мисник, І. М. Рябич, Ю. І. Муха, В. М. Пономаренко та інші подібні заважали колективу нормально працювати, — сказала заступник директора підприємства з виховної роботи Н. П. Луценко. Для цього потрібно не лише посилити вимогливість адміністрації, але й поліпшити роботу громадськості, зокрема, товарищських судів, бригадних зборів, жіночих рад, стінкої преси, тощо.

Слушні зауваження і пропозиції висловили: головний інженер Г. В. Ковтун, секретар комсомольської організації Н. І. Крилач, майстер О. М. Хоменко, Г. М. Левченко, М. І. Бородавка та інші.

А тепер намічені заходи втілююмо в життя. У колективі УВП змістовнішою і цілеспрямованішою стала агітаційно-масова робота. Підвищується виховна роль комсомольських та профспілкових груп, зросла роль «Комсомольського проєктора».

Тепер жоден випадок не рушить трудової чи технологічної дисципліни, правил техніки безпеки, стандартів комплексної системи управління якістю продукції не залишається поза їхньою увагою.

Так, нещодавно товарицький суд розглянув справу вантажника В. В. Лавриненка, який з'явився на роботу в нетверезому стані.

Гострого пера «проектристів» стали боятися не тільки п'янці, а й бракороби, прогульники, любителі запізнюватися на зміну. Навіть названі вище порушники зрозуміли: карикатури і дошкульні вірші на них будуть вивішенні на найвиднішому місці підприємства — на прохідній.

Члени «Комсомольського проєктора» разом з народними контролерами регулярно проводять рейди, перевіряють і аналізують використання робочого часу, матеріалів та електроенергії.

О. ДАВІДЕНКО,
секретар
партійної організації
Лубенського УВП.

УСПІХ ДІЛЬНИЦІ

З вершини гори, з висоти пташиного лету, як на долоні розкинулось наше місто. Біля підніжжя гори лежить вулиця Татарська, значну частину якої займають кілька виробничих споруд — це дільниця текстильно-галантейного цеху Львівського швейного підприємства «Сильт».

Двадцять два роки тому тут були лише дві невеликі будівлі барацького типу, що належали ткацькому цеху промкооперації. Іх передали УВП-2.

Деякий час і я там працювала, а потім переїхала до швейного цеху УВП-1.

Іноді навідувалася на місце колишньої своєї роботи, кожного разу мене вражали зміни: з'являлися нові будови, капітально ремонтувалися старі, розширювалося виробництво, поповнювалося устаткуванням, ставав різноманітнішим асортимент виробів, зростала кількість працюючих.

Згодом УВП-1 і УВП-2 об'єднали в одне — швейне підприємство «Сильт».

У соціалістичному змаганні неодноразово виборювала першість текстильно-галантейної дільниці.

Його продукція різноманітна: різокольорові капронові хустки, господарські сумки, стрічки з капронової тканини, тощо.

У соціалістичному змаганні на честь 60-ї річниці утворення СРСР всі дільниці цеху працювали старанно. Особливо відзначилася бригада галантейної діль-

ниці під керівництвом майстра комуніста Б. С. Галата та старшого майстра цеху Л. М. Кудлатого.

Продуктивність праці в цеху протягом минулого року зросла, в порівнянні з 1981 роком, на 6 процентів.

Перед у соціалістичному змаганні веде ветеран підприємства Л. М. Кудлатий. Він працює з початку заснування текстильно-галантейного цеху.

У 1976 році Лев Михайлович був призначений старшим майстром цеху. А вже через два роки йому присвоїли звання «Кращий майстер виробник».

Лев Михайлович каже, що успішна робота колективу дільниці і всього цеху — це результат уміло поставленої виховної та культурно-масової роботи. Цими питаннями постійно займається партійна праця.

Його продукція різноманітна: різокольорові капронові хустки, господарські сумки, стрічки з капронової тканини, тощо.

У соціалістичному змаганні на честь 60-ї річниці утворення СРСР всі дільниці цеху працювали старанно. Особливо відзначилася бригада галантейної дільниці.

Л. АЛФІМОВА.
м. Львів.

Про дострокове виконання завдань другого року п'ятирічки Андрій Іванович рапортував першим у колгоспі. А. І. Шкуренко запевняє, що докладе максимум зусиль, щоб виконати одинадцяту п'ятирічку за чотири роки.

За сумлінну працю Андрія Івановича нагороджено ювілейною Ленінською медаллю, знаками ударника дев'ятої і десятої п'ятирічки, почесними грамотами. Правління колгоспу, партійна організація неодноразово виносили йому подяки, вручали цінні подарунки. Портрет А. Шкуренка прикрашає дошку Пощані.

...Тільки-но з ранкової іміє починають вимальовуватися добротні будинки колгоспників, а із кузні уже лунає голосний передзвін молотків. Він сповіщає про початок робочого дня не тільки А. І. Шкуренка, а й усіх трудахівників колгоспу імені В. І. Леніна, що на Дніпропетровщині.

І. ЗІНЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Кузня стояла на краю села. Невеличка, приземкувата, вона нагадувала собою хатинку на курячих піжках у якій, неначе в тій казці, живуть чарівники. А дещо, там і діти. Годі було відіннати їх від кузні, де чаклавав біля вогню дядько Тимофій. Покладе у горно шматок металу, розігріє його, кине на ковадло і залунає над селом дзен'кіт малого молотка, важке гупання молота. Через кілька хвилин у руках ковала вже готова підкова, зуб до борони чи яксь інша річ. А щоб служила вона довше, не зношувалася, занурити у воду, загартує до ладу. Покладе поважно на місце ковальський інструмент, посміхнеться до хлопчиків, що з'ормились у дверях кузні, промовить:

— Таким от чином...

Андрійкові підміргне, простижне вперед правицю з піднятим угору великим пальцем. Це тому, що той нечуючий, а коваль уже давно запримітив і відінзив серед інших хлопчаків його заці-

ЛЮДЯМ НА ДОБРО

«Зроблю з нього коваля на радість собі й людям. Кращою роботи, як ковальська, немає...»

Згодом дядько Тимофій почав доручати Андрійкові дрібні роботи: то піднести щось до горна, а чи роздути вогонь у ньому.

Іноді брав величими щипцями розігріті добла шматки металу, вдаряв злегка молоточком по ньому — цим він показував куди треба бити. Андрійкові більшим молотком. Хлопець старався.

Одного разу, коли починалися сутені, Андрійкова масти застала їх обох у кузні, схопила сина за руку, щоб відвести додому й забідкалася до кovalя:

— Гоніть його звідси, адже працювати заважає.

Тимофій Харитонович зітхнув, присів на закопчений стілець, похвалив Андрійка за його любов до ковальської справи, старанність, сміливість і попросив її віддати хлопця до науки:

У КОЛЕКТИВІ ПЕРШИМИ

— Працюю я в токарному цеху виробничого об'єднання «Новокраматорський машинобудівний завод» бригадиром складальників деталей і виробів з дерева понад 10 років, — зазначив у розмові В. Н. Бондаренко. — Наша бригада неодноразово виходила переможцем внутрізводського змагання. Кожен член нашого колективу розуміє, що виконання зобов'язань — це напружена праця.

Сьогодні попереду кроють тесля Н. П. Свиридов, столяр Е. С. Гейко, мийниця Р. І. Позднякова, рамник М. Л. Толстова та інші.

Старанно працюють на заводі складальники деталей і виробів із дерева М. А. Вороніна, Л. Н. Блохіна, З. Н. Поліщук. Вони виготовляють тару для пакування готової продукції, постійно випереджають графік роботи, виконують її з високою якістю.

З великом інтересом глухі трудахівники зустріли рішення листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС. Вивчаючи матеріали Пленуму, нечуючі трудахівники гаряче підтримали заклик партії трудитися з повною віддачею, дорожити робочим часом.

У день комуністичного суботника, присвяченого ювілею Країни Рад, бригада В. Н. Бондаренка виготовила із зекономлених матеріалів 100 ящики для пакування виробів.

Вміють не тільки старанно трудитися, але й змістово відпочивати. У вільний від роботи час відвідують виробничі будинки культури глухих, беруть участь у роботі гуртків художньої самодіяльності, проводять сімейні вечори тощо.

В. ЦЕСЕЛЬСЬКИЙ.

Настильниця тканин Полтавського УВП-1 Валентина Василівна Салашchenko (на фото ліворуч) докладає чимало зусиль, щоб її учениця Наталія Гедзун швидко опанувала свою професію, навчилася працювати високопродуктивно і якісно.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

Перед трудовими колективами Товариства у третьому, серцевинному, році одинадцятої п'ятирічки стоять важливі завдання: весь приріст обсягу виробництва досягти за рахунок зростання продуктивності праці, збільшити випуск продукції вищої категорії якості, що використовувати матеріально-сировинні ресурси, електроенергію.

Для цього необхідно привести в дію всі резерви виробництва, повніше використовувати кожну робочу хвилину, рішуче змінювати дисципліну і організованість у всіх ланках.

Шановні читачі! Друкуючи сьогодні чергову сторінку «Листи в газету», ми звертаємося до вас: пишіть нам про соціалістичне змагання за дострокове виконання виробничих завдань і взятих соціалістичних зобов'язань 1983 року, про наведення порядку і організованості на кожному робочому місці, про відпочинок та інші питання, що вас хвілюють.

Нехай більше буде ваших листів про кращих людей нашого Товариства, про тих, хто показує приклад трудової доблесті і високого громадянського обов'язку.

Чекаємо ваших матеріалів, дорогі читачі.

ВІДДІЛ ЛИСТИВ «НАШОГО ЖИТТЯ».

ЗЕМЛЮ ЛЮДИ ПРИКРАШАЮТЬ

Я виросла в місті, серед гомінів вулиць і площ. Про величні простори Півночі про чарівну і неповторну її красу знала тільки з книжок та кінофільмів. А нині Північ стала для мене рідним краєм, подарувала долю, сповнену труднощів і відкриттів, радощів й смутку. І я вдячна їй за це. Проживши в одному з північних селищ — Орошукані — не один місяць, можу стверджувати: так, і за труднощі також ми любимо цю сувору землю.

Той, хто витримав першу безкінечно довгу зиму, стійко переніс всі примхи місцевого клімату, не засумував за теплими краями з достатком овочів і фруктів, — серцем пріріс до північної землі. Цей край випробувє нас на міцність характеру, загартовує фізично і морально, виявляє такі риси і якості, про існування яких людина і не здогадувалась. Тому серед жителів селища багато людей сильних, надійних, енергійних.

До цього славного племені по праву можна віднести нечуючого Юрія Михайловича Попова, який вперше ступив на цю землю 20 років тому. Тоді він був просто Юра, а Орошукан — його нове місце помешкання — маленьким селищем. Вони росли і мужніли обидва, їх

долі тісно переплелися.

Робота у Юрія не з легких. Він — модельник Орошуканського заводу гірничого устаткування. Але щовечора, після напруженого трудового дня, поспішає робітник до клубу «Молодіжний», де завжди на нього чекають з нетерпінням. Тут майже кожного дня профспілковий актив підприємства і представники громадськості організовують для орошуканців цікаві тематичні заходи.

А Юрій із задоволенням відвідує їх і фотографує людей, що приходять до культзакладу. Його фотознімки відтворюють працю і відпочинок трудівників Півночі, фіксують те, про що важко розповісти словами. В своєму захопленні Юрій досить неабиякої майстерності: його знімки удостоєні другого місця на обласній виставці у Магадані.

Селище дорого для нього перш за все людям. Він знає всіх і кожний знає його. Про заслуги ветеранів і про молодь, що тільки-небудь робить перші кроки у самостійному житті, він відгукується завжди з любов'ю і повагою. Попов вірить в щасливе майбуття цих людей, що їх згуртували натхненна праця в складних умовах, прагнення перетворити цю землю у квітучий сад. Про товаришів, котрі

трудяться пліч-о-пліч з ним, Юрій каже коротко: «Бригада у нас чудова!».

Уроженець Донеччини, нечуючий Павло Урвачов — робітник добросовісний, стараний. Справу, не докінчивши, не облишив, робота завжди в нього йде на лад. Великий Жовтень робітник зустрів достроковим виконанням підвищених соціалістичних зобов'язань. Серед тих, завдяки чиїм золотим рукам повинниться дослідом, і Кривошоков Геннадій — тесляр-бетонник, і Ольга Андрієва — маляр-штукатур. Добрими ділами славиться тесля Anatolій Bakunov. За звичайну працю одностайним рішенням загальних зборів первинної організації Всеросійського товариства глухих він нагороджений туристичною путівкою до НДР.

Названі імена — це тільки частина зі славної кагорти трудівників Півночі. А хочеться розповісти ще про багатьох...

Подивившися іноді на географічну карту — губляться серед величезних просторів нашої країни маленькі населені пункти. Але згадаєш про значимість справ, які звершують люди — геологи, будівельники, золотовидобувачі і гордістю сповнюються серце. Ні, не можна назвати тільки «населеними пунктами» селища, подібні нашому, якщо вирує в них велике, справжнє життя іде живуть такі прекрасні і роботячі люди.

Р. БИКОВСЬКА.
Магаданська область.

НАВІЧНО В ПАМ'ЯТІ НАРОДНІЙ

У будинку відпочинку «Сосновий бір» підготували і показали літературно-документальну композицію «Це було у Краснодоні».

Про геройчний подвиг комсомольців і їх літературну спадщину розповів на вечорі лектор товариства «Знання», член Спілки журналістів СРСР Boris Якович Перегаменчик. Він нагадав присутнім основні фрагменти підпільної діяльності краснодонців у роки фашистської окупації. З хвилюванням сприяяли відпочиваючі розповідь журналіста про те, як молодогвардійці організовували диверсії у ворожому тилу, як розповсюджували листівки та повідомлення радицького інформбюро, як музико винесли всі тортури в катівнях гестапо і до кінця залишилися вірними синаєм і дочкам своєї Вітчизни.

З інтересом ознайомилися присутні на вечорі з віршами, які писав Олег Кошовий, і витягами, що їх винесувала, прочитавши книгу, Уляна Громова, іншими записами, які залишили по собі молодогвардійці.

Автор літературно-документальної композиції вміло склав сценарій заходу, використав цікаві форми подачі матеріалу, завдяки чому вечір спровів неабиякій пізнавальний і виховний вплив на учасників зустрічі.

Для нас, відпочиваючих, було дуже цікаво і повчально побувати на цьому вечорі, ми дізналися багато нового про подвиг молодогвардійців, пам'ять про яких вічно живиме в наших серцях.

Спасибі перекладачеві Валентині Семенівні Бойко, яка доклада немало зусиль, щоб в дохідливій і виразній формі донести до нас, нечуючих, авторську думку.

Подружжя ЛИКОВИХ.
м. Грозний.

Суміліно і високоякісно трудиться на Одеському виробничому об'єднанні «Електрік» вимірювальниця тканини Любов Степанівна Дерен.

Ударниця комуністичної праці бере активну участь у громадському житті колективу.

Фото І. КОЛЕСОВА.

* * *

Нині, незважаючи на пенсійних вік, О. О. Гурчік продовжує трудитися у перукарні. Але не забуває ветеран про свою громадську об'язаність. Член УТОГ керує фотогуртком, він — ініціатор культурного відпочинку нечуючих міжрайвідділу.

Дарма люди кажуть, що на піч уже пора. Олександр Олександрович тільки посміхається у відповідь. Навпаки — він бере активну участь у деяких спортивних змаганнях, очоче відвідує всі масові заходи.

Скоромний, енергійний, завзятий — таким його знають нечуючі району і області, вправний майстер, чуйна людина, таким він запам'ятається відвідувачам перукарні. І скрізь Олександр Олександрович користується авторитетом і шаною. І цілком заслужено. Адже досяг цього трудовим неспокоєм, сумлінням і красою душі.

В. ТРАЧУК,
голова міжрайвідділу
УТОГ.
м. Кременець
Тернопільської області.

Перше місце виборли спортсмени та фізкультурники цеху складання меблів, на другому місці колектив цеху обробки деревини, на третьому — колектив учнів виробничого навчання. Призерів нагороджено дипломами відповідних ступенів та цінними подарунками.

Голова міськради ДСТ «Спартак» В. П. Пермяков

НАГОРОДИ ЗА ПЕРЕМОГУ

Того дня у Червоному кутку Дрогобицького УВП зібралися робітники, службовці, інженери-технічні працівники та учні виробничого навчання. Вони прийшли на спортивний вечір-вогнік, присвячений підсумкам соціалістичного змагання з фізкультурно-спортивної діяльності.

Вступним словом вечір відкрив заступник директора з навчально-виховної роботи Я. Ф. Гріньків. Він оголосив підсумки змагань із цінними подарунками. Серед нагороджених були й ті, хто вперше прикрасив груди спортивними медалями підприємств м. Дрогобича.

На вечір відзначено кращих спортсменів, правофлангових фізкультурного руху. Серед них С. Номеровсько-го, О. Манжак, В. Матвеєва, В. Слуцького, Є. Гаргас та багатьох інших. Всі вони одержали грамоти, медалі-жетони переможців змагань із цінними подарунками. Серед нагороджених були й ті, хто вперше здобув медалі відповідної категорії.

Перші місце виборли спортсмени та фізкультурники цеху складання меблів, на другому місці колектив цеху обробки деревини, на третьому — колектив учнів виробничого навчання. Призерів нагороджено дипломами відповідних ступенів та цінними подарунками.

Після офіційної частини відбулися цікаві спортивні конкурси. Так, у змаганнях з гиревого спорту найсильнішим виявився токар С. Номеровський, який продемонстрував присутнім вправи з пудовим снарядом. Не-

було рівних у віджиманні столяру-оббивальнику В. Матвеєву. У конкурсі силочів по розтягуванню еспандера перемогу виборов столяр-складальник М. Семіч, який також захоплено привітавали спонукали спорту.

Серед знавців історії спорту найбільше очок здобув столяр-складальник М. Ільницький, який і став переможцем вікторини. Жаво і цікаво було проведено розіграш спортивної лотереї. А на закінчення столяр-верстатник І. Корецький провів сеанс одночасної гри на десяти дошках з шашок, причому у восьми партіях переміг, а в решті задоволився нічією.

Так захоплююче і змістовно пройшов вечір-вогнік, що став для трудівників Дрогобицького УВП справжнім святом спорту.

Е. ХРОБАК,
інструктор з фізкультури
Дрогобицького УВП.
Львівська область.

ТВОЯ ПРИЧЕТНІСТЬ

Активіста нашої преси часто називають громадським кореспондентом. А це означає, насамперед, що він у своїх матеріалах до газети виступає виразником громадської думки, сприяє її формуванню. Така ж властивість періодичного друкованого слова, на яку звернув увагу ще Карл Маркс. Окрім того, свою важливу супільні функцію активіст виконує на громадських засадах, добровільно, спонуканий інтересами спільноти справи, палким бажанням газетним рядком внести і свою частку у загальну справу. Звідси і висока відповідальність, що покладається на нього, за кожний написаний ним рядок, за

кожне використане слово. Виходячи з цього, не все те, що він напише, варте уваги і поваги на сторінках газети. Почали ми нашу розмову так тому, що часто до редакції звертаються із запитанням: про що писати для газети? Можна і слід, очевидно, рекомендувати теми для виступів, але життя багатше за наші пропозиції. Крім того, завжди треба звіряти свої враження і думки з партійними рішеннями і настановами, з тим, що сьогодні злободенне і актуальне. Наприклад, наша преса останнім часом стала більше уваги приділяти питанням трудової дисципліни і відповідальності кожного за діяльність, що покладається на нього, за кожний написаний ним рядок, за

тут приводу для виступів на сторінках газети з кореспонденцією про сумлінного працівника або про того, хто порушує трудову дисципліну. Звичайно, є. Справа честі і громадського обов'язку нашого активіста, який зуміє вловити оті позитивні або негативні моменти, і написати про це в газету. Причому, йдеться не про звичайні повідомлення, а проникнення в суть фактору або явища. Порушники не народжуються, ними стають. Ale чому? Ось питання, на яке слід дати відповідь. В такому випадку громадянська активність позаштатного автора виявиться в тому, щоб своєчасно привернути увагу читачів до факту і викликати з його боку певний резонанс.

Громадський кореспондент не з кожного приводу буде братися за перо і папір, але найкраще, варте уваги, повинно бути ним зафіковано і використано. При цьому дуже важливу роль відіграють окремі деталі, цікаві спостереження, яскраві епизоди, повчальні висловлювання.

Громадський кореспондент не може бути байдужим спостерігачем, подібно до того дядька, який вважає, що його хата скраю. Ні, немає такої справи, остерігайся якої міг би стояти громадський кореспондент. Йдеться не лише про критичне, але й позитивне у житті. І рішення листопадового Пленуму Центрального Комітету партії, що відбувається минулого року, відрівнюють перед нащими дописувачами широкі можливості для активізації їхньої творчої діяльності, для забезпечення газети гостро потрібними матеріалами.

Гр. ВАРТАНОВ.

Х ВСЕСВІТНІ ЗИМОВІ СПОРТИВНІ ІГРИ ГЛУХИХ

НЕ ПОСТУПИЛИСЬ ЛІЖНЕЮ

9 СІЧНЯ радянська спортивна делегація прилетіла до Італії, а увечері того ж дня, після десети тривалої втомлювальної мандрівки по автострадах і гірських дорогах, прибула до Караполо. Розташувавшись у готелі «Дені» (названого так господарями по імені свого меншого сина, який швидко знайшов спільну мову з радянськими спортсменами і супроводжував їх на всі змагання), лижники і ковзанярі, не гаючи часу, приступили до тренувань. Скоріше 10 січня випробували лід на вже знайомому читачам озері в Мадонна ді Кампільо, а лижники вирушили в гори. Їх завдання було складнішим...

Снігові громаддя Альп, гостроверхі ялинки на кам'янистих скелях, голубіні неба над вузькою долиною, пропіштою лижневою, що її залишив сніговід, — такою постала перед нашими спортсменами арена майбутніх змагань. До перших стартів залишався тиждень і весь цей час пройшов у напруженій підготовці. Дистанція для жінок (5-кілометрова «п'ятірка»), особливо чоловіка «десятка», мали чимало затяжних підйомів-«тягунів», крутих спусків, що переходили у відчайдушні віражі, — вимагали від спортсменів не тільки відмінної підготовки, але й найретельнішого ознайомлення з трасою. Поки наші хлопці і дівчата освоювали дистанцію, тренери з такою ж наполегливістю «чакували» з мазямі. Остання — не дрібниця! Великі перепади висот і температур — від мінус 10 до плюс 15 градусів! Тренери експе-

риментували, намазуючи на лижі такий собі «піріг» з 3—4 шарів мазі і кожний з них поперемінно працював на рихому снігу в лісі або на заледенілих схилах при мінусовій або плюсовій температурі.

Після закінчення змагань лижників, що завершилися тріумфальною перемогою чоловічої і жіночої команд, радянські тренери дали своєрідний «відкритий урок» за рубіжним колегам, продемонструвавши методи підготовки лиж. Однак, не будено забігати вперед.

...18 січня — перші старти лижників. З раннього ранку тиха долина ожива. На флагшоках — прапори країн-учасниць Ігор, багато глядачів, що зайняли зручні для огляду висоти, голуби праціорці, розставлені вздовж траси, веселка різноварвніх костюмів гонщиків, які не терпляче очікували сигналу.

Рівно о 9-ї годині сонце, піднявшись над хребтом, зробило фарби ще більш яскравими, і вертоліт на бриочому польоті помчався за лижницею № 1. Це була Ніна Іпполітова — наладчика Подольського УВП (Московська область), діворазова чемпіонка VIII і триразова чемпіонка IX Ігор. З хвилинним інтервалом, слідом за нею, рушили чотирнадцять спортсменок з п'яти країн. Серед них радянські лижниці: Тетяна Чегіс (Москва), Людмила Ренжіна (Кіров), Лідія Сеніна (Рязань) і наймолодша у нашій команді — школярка з м. Горького Та-

маря Корнєєва. Жінки біжать 5 кілометрів, за ними вступають у боротьбу чоловіки, що розігрують комплект нагород на 15-кілометровій дистанції.

Поки йде гонка, ми представимо її учасників. По-перше, новобранці збірної: електрик столичного метрополітену Олександр Будін і робітник моторобудівного об'єднання (Уфа) Мінігелей Абдуллін. По-друге, ветерани — призери IX Ігор токар Владислав Мухін (Казань), різальник Сергій Кашин (Владимир) і тракторобудівник з цього ж міста Віктор Бубнов, призер трьох попередніх Всеєвропейських ігор глухих. У 42 роки Віктор став неабияким конкурентом для багатьох претендентів на місце у збірній команді СРСР і своєю самовідданістю, вольовим настроєм, фізичною підготовкою довів, що у нього ще достатньо поту у порохівниці.

Жіночі і чоловічі «п'ятірки» готував до міжнародних змагань майстер спорту СРСР О. О. Грушин. Перед вильотом до Італії радянські лижники провели збір в Цахкадзорі (Вірменія). На трасах середньогір'я (2000—2300 метрів над рівнем моря) вони в умовах, максимально наблизених до тих, що їх чекали в Мадонна ді Кампільо, день за днем відпрацювали техніку, тактику боротьби, здобували впевненість у силах.

Дві цифри: на «спідометрі» чоловічої команди було 750 кілометрів, жінки на

тренуваннях пробігли на 250 кілометрів менше.

Але все це вже далеко позаду. Сьогодні, сонячного січневого дня, 32 лижники з десяти країн на лижній Мадонна ді Кампільо ведуть безкомпромісну боротьбу. Хто в ній вийде переможцем?

Траса гонок проглядається в декількох місцях. Розпізнати постать лижника на фоні сліпучого снігу, тим більше розглядіти його нарядний номер, майже неможливо. Ось чому вся увага до повідомлень диктора, який, одержуючи відомості з дистанції, негайно повідомляє про хід боротьби. Я ліше встигаю робити помітки в блокноті: справи йдуть відмінно! Слова «сов'єтік» і «русско» звучать безперервно.

Недаремно кажуть: важко у навчанні — легко в бою! А він йде по всій дистанції, і наші суперники, особливо зі скандінавських країн, борються з усіх сил. Однак, перевага посланців Країни Рад весь час зростає. Ясно, переможцями будуть наші спортсмени. Питання тільки у чому: хто? Серед жінок — два лідери — Іпполітова і Ренжіна, вони йдуть впритул. Серед чоловіків до 5 кілометра лідирував Абдуллін, але падіння на вході з крутого спуску у віраж відкинуло його назад, і боротьбу ведуть Кашин і Мухін. З повідомлень диктора можна зробити висновок: розрив між ними хитається в межах від 5 до 10 секунд.

За лідерами звірюють темп усі тренери, дають настанови своїм лижникам, нарешті, диктор попереджує, що лижниця, яка стартувала під № 1, завершує гонку. Ось вона виходить з лісу, робить останній поворот і мить до фінішу. На електронному табло час — 19.56,1. Тепер лижниці одна за одною завершують дистанцію, та лише кіровчанці Ренжіні вдається поліпшити результат Іпполітової — 19.52,4! Перша золота медаль, здобута в Мадонна ді Кампільо. Срібло у Ніні Іпполітової, бронза — у Лідії Сеніної. Четвертою була Корнєєва і п'ятою — Чегіс. Абсолютний успіх!

Його розвивають чоловіки: радянські лижники ведуть боротьбу один з одним. Більше ніхто не в змозі втрутитися в їх суперечку за медалі зразка 1983 року. Найшвидше за всіх пройшов 15 кілометрів Мухін — 50.57,9 — час чемпіона X Ігор. Менше 2 секунд поступився йому Кашин, третім фінішував Абдуллін. На четвертому місці наш Будін, а ось на п'яті зумів прорватися француз Дютрейже. В якісь мірі йому «допоміг» Віктор Бубнов, що, як і Мінігелей Абдуллін, не уник падіння і до того ж сильного удару.

— Перевага наших лижників, — сказав старший тренер О. О. Грушин, — очевидна. Немало сильних гонщиків було і в інших командах. Однак, на мій погляд, вони недостатньо підготовувалися до змагань в умовах середньогір'я. Нелегко було вгадати змащування лиж. Нам приємно, що італійська преса високо оцінила успіх лижників СРСР. Чого вартий заголовок у одній із газет «Радянський день на лижні». Ми спробуємо і в наступних стартах нікому не поступитися лижнею...

Олександр Олексійович чудово зізнав своїх вихованців, вірив у їх сили. Останні старти підтвердили впевненість тренера, а місцева преса пішла ще далі, заговоривши «про радянські дні у Мадонна ді Кампільо», про те, що росіяни розігрують на X Іграх свій чемпіонат!

Про це — в наступному репортажі.

Л. ГОДІН,
спец. кор.
«Нашого життя».
Фото автора.

РАДИМО
ПРОЧИТАТИ

«Спортивний
календар-83»

Великій армії шанувальників спорту московське видавництво політичної літератури підготувало гарний подарунок — спортивний календар на 1983 рік. Перегорнено сторінки цієї, зі смаком оформленої, книжки, перенесемося в уяві на бігові діркі і футбольні поля, веслосипедні траси і тенісні корти, волейбольні майданчики і борцівські килими. Ось, скажімо, одна із заміток лютневого розділу альбому.

«Євгена Гришину називали «королем спринту». За всю історію ковзанярського спорту не було іншого скорохода, який би протягом десяти років не знав собі рівних на найкоротшій дистанції».

Березень — це початок масових стартів під відкритим небом. Льотчик-космонавт СРСР О. Леонов розповідає про історію комплексу ГПО, про роль фізичної культури в житті людей, про своє захоплення спортом.

Квітневий розділ присвячений таким популярним видам, як баскетбол, фехтування, футбол. Читачі з інтересом прочитають про одного з родоначальників вітчизняного баскетболу С. В. Васильєва, про жорстокі закони професіонального спорту, про те, як обладнати найпростіший спортмайданчик. Чимало місяця відведено «грімільонів» — футболу. Увагу привертають розповіді про провідні динамівські клуби країни, про найвидатнішого воротаря всіх часів Л. Яшина, про відомого в минулому майстра шкіряного м'яча П. Дементьєва.

У травні на арені владно виходить «королева спорту» — легка атлетика. Цікаві факти викладені в замітках «Десятиборство... за півгодини», «За третє місце — золота медаль», «Ніна Пономарьова».

Літні місяці представлені плаванням, дзюдо, ватерполом, стрільбою з лука, веслуванням. Особливий інтерес викликає замітка «Трудовим резервам — 40».

А знаєте ви лауреатів радянського регбі, починаючи з 1936 року? Чи відомий вам спортивний шлях чудового радянського волейболіста Юрія Пояркова? Про все це можна дізнатися з жовтневого розділу календаря.

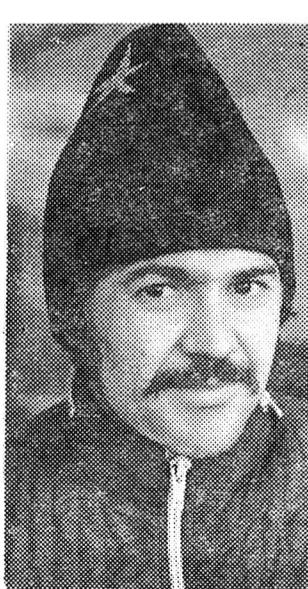
Прихильники важкої атлетики звернуть, безперечно, увагу на інформації «Перші силачі Країни Рад», «Кроки абсолютного рекорду», «Іван Удодов». А велика армія шахістів не залишиться байдужою до розгляду партії М. Ботвинник — В. Рагозін, М. Рюмін — Х. Р. Капабланка, П. Морфій — А. Андерсен.

Грудень — чудова пора для хокеїстів, лижників, ковзанярів... Цим видам спорту упорядники приділили також чимало місяця.

В гарно ілюстрованому кольоровому альбомі читач знайде матеріали про масовий спорт у нашій країні, про історію олімпійського руху, познайомиться з таблицями рекордів.

М. ЧЕРНЕГА.

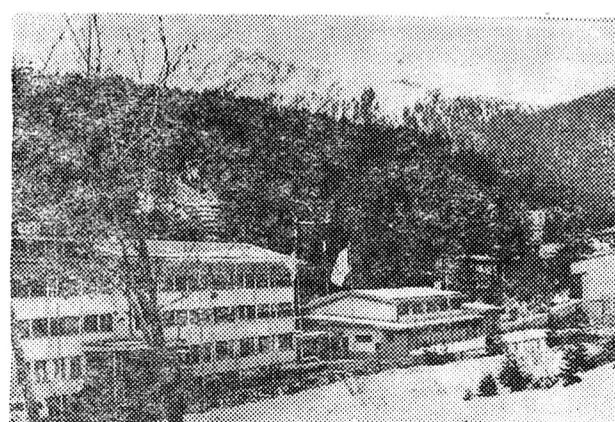
Редактор
П. БУЛАТОВ.

Владислав Мухін.

Людмила Ренжіна.

Мадонна д